

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om ikke at afbryde Taleren og særlig om i Afbrydelserne ikke at bruge Udtryk, der kunne opfattes, som om de indeholdt en Beskyldning mod Taleren for med Hensigt at citere galt.

Ludvig Reventlow: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte, at de Penge, som Landboforeningerne ydede til Husmændene, vare Penge, som de sagtens kunde yde, for dem fik de af Statskassen, og jeg beviste, at det var en Umulighed, at de kunde tage dem af de Penge, de fik af Statskassen, fordi Landboforeningerne have at gøre Regnskab for hver enkelt Sum, som Statskassen yder dem. Mit Citat var fuldkommen rigtigt.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg har med stor Interesse hørt paa de Bemærkninger, de to sidste ærede Talere have ladet falde. Jeg maa tænke paa, at det gaar Venstrereformpartiet, som det tidligere gik Højre. Højre har faaet en stor Kærlighed til Arbejderne, men denne Kærlighed vaagnede først rigtigt i det Øjeblik, da Arbejderne forlode Højre og begyndte at stole paa sig selv. De Tal, vi have fra sidste Valg, bære Vidne om, at Husmændene ere begyndte at vende sig fra Venstre, og i samme Grad øges Venstres Kærlighed til Husmændene. Den sidste ærede Taler talte om, at Socialdemokraterne vare Københavnerne. Han maa have sovet, antager jeg, de sidste 4—5 Aar, siden han kan tro det. Naar han vil se paa Medlemmerne her, vil han se, at der her sidder Socialdemokrater som Repræsentanter for Kredse, der i overvejende Grad ere Landkredse, og saa vil han vide, at Husmændene allerede i store Skarer have vendt sig til Socialdemokratiet. Og naar det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) udtalte, at der var Friere ude efter Husmændene, nemlig Socialdemokraterne og det radikale Venstre, vil jeg sige, at saa har Frieries ikke været forgæves, derom bærer sidste Valg Vidne. Thi hvem er det, der har forladt Venstrereformpartiet ved sidste Valg, da det mistede 30,000 Stemmer? Det var i Virkeligheden Husmændene, der begyndte at sige Farvel til Venstrereformpartiet, og det er for sent, de Herrers Kærlighed kommer. De skulde have vist den, da Socialdemokraterne første Gang anmodede om, at man i de af Venstre ledede Landboforeninger vilde tage Hensyn til Husmændene, at de kunde faa

Lov til i nogen Grad at styre deres egne Sager. Nu kommer Kærligheden for sent.

N. Jensen: Jeg tillod mig ved Finanslovens første Behandling at henlede den højtærede Ministers og Finansudvalgets Opmærksomhed paa et Punkt, hvor der var Grund til at forhøje den paa Finansloven opførte Bevilling. Det var til Fortsættelseskursus for Dyrlæger. Det glæder mig derfor, at saavel den højtærede Minister som det ærede Finansudvalg har imødekommet mit Ønske, og jeg bringer dem derfor min bedste Tak. Det vil være af stor Betydning, at Dyrlægerne i større Maalestok end hidtil kunne komme her ind og se, hvilke store Fremskridt der er sket paa mange forskellige Omraader. Og vi ere her til Lands heldigvis saa godt stillede, at vor Veterinærskole kan staa Maal med Udlandets bedste. Jeg er, som sagt, meget taknemmelig, fordi man har forhøjet denne Bevilling.

Dernæst vil jeg med et Par Ord slutte mig til det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen). Hvis min Hukommelse ikke svigter mig, have de samvirkende danske Landboforeninger ønsket, at Summen kun blev nedsat med 6,000 Kr., og jeg tror derfor, at det vilde være fuldstændig korrekt at vedtage Underændringsforslaget, som jeg agter at stemme for og vil anbefale ærede Medlemmer ogsaa at stemme for. Det er overflødigt at komme med yderligere Motivering, det har den ærede Underændringsforslagsstiller gjort saa godt, at der ikke behøves at siges mere derom. Men jeg maa fremhæve, at der er et forskelligt Syn for Øernes Vedkommende og for Jyllands i dette Forhold, og jeg tror, at i dette Stykke have Jyderne den rette Opfattelse.

Der er baade i Formiddags- og i Aftenmødet talt udførligt om Bevillingerne til Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Jeg agter ikke at blande mig i denne Diskussion, da jeg intet nyt har at føje til. Kun dette vil jeg sige, at i den Landboforening, som jeg har den Ære at være Formand for, have vi siden dens Oprettelse i 1890 ikke kendt til Uenighed om de her berørte Spørgsmaal. Det er i fuld Forstaaelse, at man uddeler Præmier for ypperligt dyrkede Huslodder, uden at Foreningen har haft nogen som helst Fortjeneste derved. Tværtimod, vi give Tilskud af Foreningens egne Midler, og vi bekoste Dommernes Rejser, naar de drage omkring for at se paa Husmands-